

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 6. mája 2014 *

„Žaloba o neplatnosť — Smernica 2011/82/EÚ — Cezhraničná výmena informácií o deliktach na úseku bezpečnosti cestnej premávky — Voľba právneho základu — Článok 87 ods. 2 písm. a) ZFEÚ — Článok 91 ZFEÚ — Zachovanie účinkov smernice v prípade zrušenia“

Vo veci C-43/12,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 27. januára 2012,

Európska komisia, v zastúpení: T. van Rijn a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: F. Drexler, A. Troupiotis a K. Zejdová, splnomocnení zástupcovia,

a

Rade Európskej únie, v zastúpení: J. Monteiro a E. Karlsson, splnomocnení zástupcovia,

žalovaným,

ktorých v konaní podporujú:

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: J.-C. Halleux a T. Materne, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Rodrigues a F. Libert, avocats,

Írsko, v zastúpení: E. Creedon, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci N. Travers, BL,

Maďarsko, v zastúpení: M. Z. Fehér, K. Szijjártó a K. Molnár, splnomocnení zástupcovia,

Poľská republika, v zastúpení: B. Majczyna a M. Szpunar, splnomocnení zástupcovia,

Slovenská republika, v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa,

Švédске kráľovstvo, v zastúpení: A. Falk a C. Stege, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: francúzština.

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: C. Murrell a S. Behzadi-Spencer, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci J. Maurici a J. Holmes, barristers,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr A. Tizzano (spravodajca), L. Bay Larsen, T. von Danwitz, M. Safjan, sudcovia A. Rosas, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, C. Toader, D. Šváby, M. Berger a C. Vajda,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. júna 2013,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. septembra 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor jednak zrušil smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/82/EÚ z 25. októbra 2011, ktorou sa zjednodušuje cezhraničná výmena informácií o deliktach na úseku bezpečnosti cestnej premávky (Ú. v. EÚ L 288, s. 1), a jednak v prípade, ak túto smernicu zruší, aby konštatoval, že jej účinky sa považujú za konečné.

Právny rámec

Zmluva o FEÚ

- 2 Článok 87 ZFEÚ, ktorý je súčasťou kapitoly 5 týkajúcej sa „policajnej spolupráce“ hlavy V s názvom „Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti“ tretej časti Zmluvy o FEÚ, znie takto:

„1. Únia rozvíja policajnú spoluprácu, do ktorej sú zapojené všetky príslušné orgány členských štátov vrátane polície, colných orgánov a iných orgánov presadzujúcich výkon práva špecializovaných v oblastiach predchádzania alebo odhaľovania a vyšetrovania trestných činov.

2. Na účely odseku 1 môžu Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom ustanoviť opatrenia, ktoré sa týkajú:

- a) zhromažďovania, uchovávaní, spracúvania, analýzy a výmeny príslušných informácií;

...“

- 3 Článok 91 ods. 1 ZFEÚ, ktorý je súčasťou hlavy VI s názvom „Doprava“ tretej časti tejto zmluvy, stanovuje:

„Za účelom vykonania článku 90 a berúc do úvahy špecifické črty dopravy Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov stanovia:

...

- c) opatrenia na zlepšenie bezpečnosti dopravy;
- d) ďalšie potrebné ustanovenia.“

Smernica 2011/82

- 4 Odôvodnenia 1, 6, 7, 8, 22, 23 a 26 smernice 2011/82 znejú takto:

„(1) Zlepšovanie bezpečnosti cestnej premávky je prvoradým cieľom politiky Únie v oblasti dopravy. Únia uskutočňuje politiku zameranú na zlepšovanie bezpečnosti cestnej premávky s cieľom znížiť počet smrteľných nehôd, zranení a materiálnych škôd. Významným prvkom tejto politiky je jednotné uplatňovanie sankcií za dopravné delikty, ktoré boli spáchané kdekoľvek v Únii, ktoré značne ohrozujú bezpečnosť cestnej premávky.

...

(6) S cieľom zlepšiť bezpečnosť cestnej premávky v celej Únii a zabezpečiť rovnaký prístup k páchatelom, ktorí majú pobyt v príslušnom členskom štáte, a k páchatelom, ktorí pobyt v príslušnom členskom štáte nemajú, by sa malo zjednodušiť presadzovanie pravidiel bez ohľadu na to, v ktorom členskom štáte je vozidlo evidované. Na tento účel by sa mal zaviesť systém cezhraničnej výmeny informácií pre určité vymedzené delikty na úseku bezpečnosti cestnej premávky bez ohľadu na ich správny alebo trestný charakter vyplývajúci z práva dotknutého členského štátu, čím by sa členskému štátu, v ktorom bol delikt spáchaný, umožnil prístup k údajom o evidencii vozidiel členského štátu, v ktorom je príslušné vozidlo evidované.

(7) Efektívnejšia cezhraničná výmena údajov o evidencii vozidiel, ktorá by mala zjednodušiť identifikáciu osôb podozrivých zo spáchania deliktov na úseku bezpečnosti cestnej premávky, môže mať odrádzajúci účinok a viesť k opatrnejšiemu správaniu vodiča vozidla evidovaného v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom bol delikt spáchaný, čím sa predíde úmrtiam v dôsledku dopravných nehôd.

(8) Delikty na úseku bezpečnosti cestnej premávky, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, nepodliehajú v členských štátoch jednotným pravidlám. V niektorých členských štátoch sa takéto delikty vo vnútroštátnom práve zaraďujú medzi delikty v oblasti správneho práva a v iných členských štátoch medzi trestné činy. Táto smernica by sa mala uplatňovať bez ohľadu na kvalifikáciu týchto deliktov vo vnútroštátnom práve.

...

(22) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa tieto členské štáty nezúčastňujú na prijatí tejto smernice a nie sú ňou viazané ani nepodliehajú jej uplatňovaniu.

(23) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.

...

(26) Keďže cieľ tejto smernice, a to zabezpečenie vysokej úrovne ochrany pre všetkých účastníkov cestnej premávky v Únii prostredníctvom zjednodušenia cezhraničnej výmeny informácií o deliktoch na úseku bezpečnosti cestnej premávky spáchaných s vozidlom, ktoré je evidované v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom bol delikt spáchaný, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity ustanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. ...“

5 Článok 1 smernice 2011/82 s nadpisom „Cieľ“ stanovuje:

„Cieľom tejto smernice je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany pre všetkých účastníkov cestnej premávky v Únii prostredníctvom zjednodušenia cezhraničnej výmeny informácií o deliktoch na úseku bezpečnosti cestnej premávky, a tým uplatňovaním sankcií, ak boli tieto delikty spáchané s vozidlom, ktoré je evidované v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom bol delikt spáchaný.“

6 Článok 2 tejto smernice s nadpisom „Rozsah pôsobnosti“ stanovuje:

„Táto smernica sa uplatňuje na tieto delikty na úseku bezpečnosti cestnej premávky:

- a) prekročenie rýchlosti;
- b) nepoužitie bezpečnostného pásu;
- c) nezastavenie na červený svetelný signál na svetelnom signalizačnom zariadení;
- d) jazda pod vplyvom alkoholu;
- e) jazda pod vplyvom návykových látok;
- f) nepoužitie ochrannej prilby;
- g) nedovolená jazda v jazdnom pruhu;
- h) nedovolené použitie mobilného telefónu alebo akéhokoľvek iného komunikačného zariadenia počas jazdy.“

7 Články 4 a 5 uvedenej smernice upravujú postup pri výmene informácií medzi členskými štátmi a oznamovanie predmetných deliktov.

8 Podľa článku 12 ods. 1 tejto smernice sú členské štáty povinné uviesť do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ňou do 7. novembra 2013.

Skutkové okolnosti

- 9 Dňa 19. marca 2008 Komisia predložila Parlamentu a Rade návrh smernice, ktorá mala v podstate uľahčiť výmenu informácií týkajúcich sa určitých dopravných deliktov a cezhraničný výkon sankcií, ktoré sú s nimi spojené. Tento návrh mal ako právny základ článok 71 ods. 1 písm. c) ES, ktorého ustanovenia boli prevzaté do článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ.
- 10 Dňa 25. októbra 2011 Parlament a Rada prijali smernicu 2011/82, avšak ako jej právny základ použili článok 87 ods. 2 ZFEÚ.
- 11 Vyhlásenie Komisie týkajúce sa právneho základu uvedenej smernice bolo uverejnené za jej textom (Ú. v. EÚ L 288, 2011, s. 15). Toto vyhlásenie znie:

„Komisia berie na vedomie, že Rada aj Európsky parlament súhlasia s tým, aby sa právny základ, ktorý navrhuje Komisia, t. j. článok 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ nahradil článkom 87 ods. 2 ZFEÚ. Komisia sa v otázke dôležitosti dosahovania cieľov navrhovanej smernice týkajúcich sa zlepšenia bezpečnosti cestnej premávky zhoduje v názore s obidvomi spoluzákonnodarcami, avšak je presvedčená, že článok 87 ods. 2 ZFEÚ nie je z právneho a inštitucionálneho hľadiska vhodným právnym základom, a preto si vyhradzuje právo použiť všetky právne prostriedky, ktoré má k dispozícii.“

- 12 Keďže Komisia sa domnievala, že uvedená smernica bola prijatá na nesprávnom právnom základe a že mala byť založená na článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, podala prejednávajú žalobu.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdny dvorom

- 13 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil smernicu 2011/82,
  - konštatoval, že účinky tejto smernice sa považujú za konečné,
  - uložil Parlamentu a Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 14 Parlament navrhuje, aby sa žaloba zamietla a aby sa Komisii uložila povinnosť nahradiť trovy konania.
- 15 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
  - subsidiárne konštatoval, že účinky smernice 2011/82 sú zachované počas obdobia šiestich mesiacov, a
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 16 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 13. júna 2012 sa jednak povolilo Írsku, Poľskej republike, Slovenskej republike a Švédskemu kráľovstvu vstúpiť do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov Parlamentu a Rady a jednak Belgickému kráľovstvu, Maďarsku a Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska sa povolilo vstúpiť do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov Rady.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

- 17 Komisia navrhuje zrušenie smernice 2011/82 z dôvodu, že je založená na článku 87 ods. 2 ZFEÚ, a teda bola prijatá na nesprávnom právnom základe. Toto ustanovenie, ktoré sa vzťahuje na policajnú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi v oblasti predchádzania „trestným činom“ alebo ich odhaľovania a vyšetrovania, možno použiť ako právny základ iba pri opatreniach, ktoré sa osobitne týkajú predchádzania „trestným činom“ alebo ich odhaľovania. Zo samotnej trestnej povahy pojmu „delikt“ alebo z represívneho cieľa, ktorý sleduje, preto nemožno vyvodiť, že tento pojem je automaticky zhodný s pojmom „trestný čin“ v zmysle článku 87 ZFEÚ.
- 18 V kontexte základných práv priznaných Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaným v Ríme 4. novembra 1950, a najmä v jeho článku 6 má síce pojem „trestné“ veci nevyhnutne širšiu „vecnú pôsobnosť“, ktorá môže zahŕňať delikty inej povahy, akými sú napríklad správne delikty. Naopak v osobitnom kontexte kapitol 4 a 5 hlavy V tretej časti Zmluvy o FEÚ tento pojem stanovuje hranice v oblasti prijímania legislatívnych opatrení, a teda musí byť definovaný so zreteľom na právomoci, ktoré má Únia na to, aby konala v trestnej oblasti. Preto vzhľadom jednak na štruktúru hlavy V tretej časti Zmluvy o FEÚ a jednak na inštitucionálne dôsledky, ktoré vyplývajú z výberu článku 87 ZFEÚ ako právneho základu legislatívneho aktu, sa treba prikloniť k „formálnejšiemu“ chápaniu pojmu trestný čin.
- 19 Vzhľadom na to Komisia usudzuje, že cieľ i obsah smernice 2011/82 patria do oblasti politiky dopravy a osobitne článku 91 ZFEÚ, ktorý mal byť preto použitý ako právny základ tejto smernice.
- 20 Cieľom zavedenia mechanizmu výmeny informácií medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o delikty na úseku bezpečnosti cestnej premávky, či už majú správny, alebo trestný charakter, v smernici 2011/82 totiž bolo zlepšenie bezpečnosti cestnej premávky. Čo sa jej obsahu týka, táto smernica sa obmedzuje na organizáciu výmeny informácií vo vzťahu k určitým činom na úseku bezpečnosti cestnej premávky, ale neuskutočňuje harmonizáciu týchto činov a najmä neukladá členským štátom povinnosť, aby tieto činy zaradili do trestnej oblasti.
- 21 Za predpokladu, že by Súdny dvor rozhodol o zrušení smernice 2011/82, však Komisia navrhuje, aby sa na základe článku 264 ZFEÚ jej účinky z dôvodu právnej istoty zachovali a považovali sa za konečné.
- 22 Parlament a Rada, ako aj Belgické kráľovstvo, Írsko, Maďarsko, Poľská republika, Slovenská republika, Švédске kráľovstvo a Spojené kráľovstvo zastávajú opačný názor, aj keď uvádzajú čiastočne odlišnú argumentáciu, a tvrdia, že článok 87 ods. 2 ZFEÚ predstavuje vhodný právny základ na účely prijatia smernice 2011/82.
- 23 Parlament tvrdí, že použitie článku 87 ods. 2 ZFEÚ ako základu prijatia aktu Únie nemožno obmedziť iba na prípady, v ktorých ide o prijatie opatrení patriacich pod pojem „trestné veci“, keďže kapitola 5 hlavy V tretej časti Zmluvy o FEÚ, týkajúca sa „policajnej spolupráce“, do ktorej toto ustanovenie patrí, neobsahuje nijaký údaj alebo spresnenie v tomto zmysle. V každom prípade uplatnenie tohto ustanovenia nemožno vylúčiť na základe tézy obhajovanej Komisiou, ktorá sa nesprávne opiera o príliš zužujúci výklad tohto pojmu.
- 24 Preto Parlament, ktorý v tomto ohľade podporuje väčšina členských štátov v postavení vedľajších účastníkov konania, usudzuje, že vzhľadom na to, že smernica 2011/82 sleduje ako hlavný cieľ zavedenie systému výmeny informácií a iba nepriamo cieľ spojené s bezpečnosťou cestnej premávky, nemôže byť založená na článku 91 ZFEÚ.

- 25 Rada tvrdí, že smernica 2011/82 upravuje pravidlá o výkone sankcií týkajúcich sa určitých deliktov na úseku bezpečnosti cestnej premávky. Tieto delikty síce môžu mať podľa právneho systému každého členského štátu správnu alebo trestnú povahu, avšak postup výkonu týchto sankcií treba považovať vo všetkých prípadoch za súčasť kategórie pravidiel trestného konania. Otázka, čo patrí alebo nepatrí do „trestných vecí“, sa však musí vykladať autonómne v práve Únie, teda nezávisle od vnútornej organizácie každého členského štátu a zodpovedajúcej vnútroštátnej terminológie.
- 26 V tomto ohľade Rada objasňuje, že za „trestné“ v zmysle Zmluvy o FEÚ a najmä jej hlavy V tretej časti treba považovať všetky normy, ktorých cieľom je ochrana právnych hodnôt, ktoré tradične chráni trestné právo, a to najmä života, telesnej nedotknuteľnosti i morálnej integrity osôb, a majetku. V tomto rámci ustanovenia, aké sa nachádzajú v smernici 2011/82, ktorých cieľom je zlepšiť bezpečnosť cestnej premávky prostredníctvom potláčania správania, ktoré sa považuje za nebezpečné, nevyhnutne patria medzi „trestné“ veci a nemožno ich zaradiť medzi normy, ktoré sa týkajú bezpečnosti cestnej premávky v zmysle článku 91 ZFEÚ.
- 27 Táto smernica teda plne sleduje ciele, ktoré sú uvedené v článku 87 ods. 2 ZFEÚ. Po prvé totiž zlepšenie bezpečnosti cestnej premávky síce podľa Rady patrí do politiky dopravy, ale zamýšľané opatrenie konkrétne smeruje k uľahčeniu zisťovania páchatelov cezhraničných deliktov na úseku bezpečnosti cestnej premávky. Po druhé predmetom tejto smernice je práve zhromažďovanie informácií týkajúcich sa deliktov s cieľom uľahčiť ich potláčanie, čo je opatrenie, na ktoré má Únia právomoc podľa článku 87 ZFEÚ. Po tretie odkaz na „všetky príslušné orgány“ v článku 87 ods. 1 ZFEÚ potvrdzuje, že na účely zistenia, či sa tento článok má uplatňovať, je nepodstatné, či zúčastnené orgány majú v každom dotknutom členskom štáte správny charakter alebo trestný charakter.
- 28 Za predpokladu, že by Súdny dvor rozhodol o zrušení smernice 2011/82, Rada, ktorú podporujú najmä Írsko, Slovenská republika, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo, subsidiárne navrhuje zachovanie jej účinkov počas obdobia šiestich mesiacov, aby sa text opätovne predložil na rokovanie na základe článku 91 ZFEÚ. V tomto ohľade však Írsko a Spojené kráľovstvo objasňujú, že prípadné zachovanie účinkov tejto smernice až do prijatia nového textu na odlišnom právnom základe sa nemôže vzťahovať na členské štáty, ktoré majú právo sa dovolávať protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktoré sú pripojené k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ, ale iba na tie štáty, ktoré už touto smernicou sú viazané.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 29 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí byť voľba právneho základu aktu Únie založená na objektívnych prvkoch spôsobilých byť predmetom súdneho preskúmania, medzi ktoré patria predovšetkým cieľ a obsah tohto aktu (rozsudky Komisia/Parlament a Rada, C-411/06, EU:C:2009:518, bod 45 a citovaná judikatúra, ako aj Parlament/Rada, C-130/10, EU:C:2012:472, bod 42 a citovaná judikatúra).
- 30 Ak preskúmanie dotknutého aktu preukáže, že sleduje dvojaký cieľ alebo že obsahuje dve zložky, a ak jeden z nich možno označiť za hlavný alebo prevažujúci, zatiaľ čo druhý je len doplňujúci, musí sa tento akt založiť iba na jedinom právnom základe, a to na tom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka (rozsudok Komisia/Rada, C-137/12, EU:C:2013:675, bod 53 a citovaná judikatúra).
- 31 Na preskúmanie dôvodnosti prejednávanej žaloby teda treba preskúmať cieľ i obsah smernice 2011/82, aby sa zistilo, či mohla byť platne prijatá, ako to tvrdia Rada a Parlament, na základe článku 87 ods. 2 ZFEÚ namiesto článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, ktorý uvádza ako vhodný právny základ Komisia.

- 32 Pokiaľ ide konkrétne o cieľ smernice 2011/82, článok 1 tejto smernice s nadpisom „Cieľ“, ktorý preberá formuláciu jej odôvodnenia 26, výslovne uvádza, že „cieľom tejto smernice je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany pre všetkých účastníkov cestnej premávky v Únii prostredníctvom zjednodušenia cezhraničnej výmeny informácií o deliktach na úseku bezpečnosti cestnej premávky“.
- 33 Ako vyplýva z odôvodnení 1 a 6 tejto smernice, taký cieľ zlepšovania bezpečnosti cestnej premávky v celej Únii sa musí sledovať práve vytvorením systému cezhraničnej výmeny údajov o evidencii vozidiel, aby sa zjednodušila identifikácia osôb, ktoré spáchali určité vymedzené delikty na úseku bezpečnosti cestnej premávky bez ohľadu na ich správny alebo trestný charakter vyplývajúci z práva dotknutého členského štátu.
- 34 Ako sa uvádza v odôvodnení 2 smernice 2011/82, táto smernica sa opiera o konštatovanie normotvorcu Únie, podľa ktorého sa peňažné sankcie za určité dopravné delikty často neuplatňujú, ak boli tieto delikty spáchané v inom členskom štáte, než kde je zaevidované vozidlo.
- 35 V tomto kontexte môže taký systém výmeny informácií, ako to objasňuje odôvodnenie 7 smernice 2011/82, posilniť odrádzajúci účinok v oblasti dopravných deliktov a viesť k opatrnejšiemu správaniu vodičov vozidiel evidovaných v inom členskom štáte, než kde bol delikt spáchaný, čo umožní znížiť počet usmrtených osôb pri dopravných nehodách.
- 36 Z toho, čo bolo uvedené, jasne vyplýva, že hlavným alebo prevažujúcim cieľom smernice 2011/82 je zlepšenie bezpečnosti cestnej premávky, čo podľa odôvodnenia 1 tejto smernice predstavuje prvoradý cieľ politiky Únie v oblasti dopravy.
- 37 Aj keď je totiž pravda, že táto smernica zavádza systém cezhraničnej výmeny informácií týkajúcich sa deliktov na úseku bezpečnosti cestnej premávky, skutočnosťou zostáva, že tento systém je zavedený práve na to, aby Únia mohla sledovať cieľ spočívajúci v zlepšení bezpečnosti cestnej premávky.
- 38 Pokiaľ ide o obsah smernice 2011/82, treba predovšetkým uviesť, že táto smernica zavádza postup výmeny informácií medzi členskými štátmi vo vzťahu k ôsmim konkrétnym deliktom na úseku bezpečnosti cestnej premávky vymenovaným v jej článku 2 a definovaným v jej článku 3, ktorými sú prekročenie rýchlosti, nepoužitie bezpečnostného pásu, nezastavenie na červený svetelný signál na svetelnom signalizačnom zariadení, jazda pod vplyvom alkoholu, jazda pod vplyvom návykových látok, nepoužitie ochrannej prilby, nedovolená jazda v jazdnom pruhu a nedovolené použitie mobilného telefónu alebo akéhokoľvek iného komunikačného zariadenia počas jazdy.
- 39 Pokiaľ ide ďalej o postup výmeny informácií, ten je upravený článkom 4 smernice 2011/82. Odsek 1 tohto článku stanovuje, že členské štáty umožňujú v národných kontaktných bodoch iných členských štátov prístup ku svojim vnútroštátnym údajom o evidencii vozidiel s možnosťou vykonávať v nich automatizované vyhľadávanie údajov o vozidlách a o ich vlastníkoch alebo držiteľoch. Podľa článku 4 ods. 2 tretieho pododseku tejto smernice členský štát, kde bol delikt spáchaný, využíva získané údaje na účely zistenia osoby, ktorá je zodpovedná za delikty na úseku bezpečnosti cestnej premávky uvedené v tejto smernici.
- 40 Ak majiteľ alebo držiteľ vozidla alebo akákoľvek iná osoba podozrivá zo spáchania takého deliktu na úseku bezpečnosti cestnej premávky bola identifikovaná, je vecou členského štátu, na ktorého území bol tento delikt spáchaný, či sa rozhodne začať stíhanie. Na tento účel článok 5 smernice 2011/82 definuje podrobnosti, ako sa zistený delikt musí oznámiť dotknutej osobe, a upravuje zaslanie listu, ktorý je vyhotovený podľa možností v jazyku použitom v doklade o zápise vozidla do evidencie, obsahujúceho všetky relevantné informácie, najmä povahu deliktu na úseku bezpečnosti cestnej premávky, miesto, dátum a čas spáchania deliktu, názov vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý bol porušený, sankciu, prípadne aj údaje o zariadení, ktoré sa použilo na zistenie deliktu.

- 41 Napokon článok 11 smernice 2011/82 stanovuje, že do 7. novembra 2016 Komisia predloží Parlamentu a Rade na účely prípadnej revízie správu o uplatňovaní tejto smernice členskými štátmi. Táto správa sa bude týkať predovšetkým posúdenia účinnosti tejto smernice z pohľadu zníženia počtu usmrtených osôb pri nehodách na cestách Únie, možnosti, aby Komisia v rámci spoločnej dopravnej politiky vypracovala usmernenia na úseku bezpečnosti cestnej premávky na úrovni Únie s cieľom zabezpečiť väčší súlad pri presadzovaní pravidiel cestnej premávky medzi členskými štátmi, a možnosti harmonizácie pravidiel cestnej premávky vo vhodných prípadoch.
- 42 Predchádzajúce skúmanie obsahu ustanovení smernice 2011/82 potvrdzuje, že systém výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi členských štátov, ktorý táto smernica zaviedla, predstavuje nástroj, ktorým sa sleduje cieľ zlepšiť bezpečnosť cestnej premávky uvedený v bodoch 32 až 43 tohto rozsudku a umožňuje Únii tento cieľ dosiahnuť.
- 43 Pritom je namieste objasniť, že Súdny dvor už rozhodol, že opatrenia na zlepšenie bezpečnosti cestnej premávky patria do politiky dopravy, a teda ich možno prijať na základe článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, lebo patria pod pojem „opatrenia na zlepšenie bezpečnosti dopravy“ v zmysle tohto ustanovenia (pozri rozsudok Španielsko a Fínsko/Parlament a Rada, C-184/02 a C-223/02, EU:C:2004:497, bod 30).
- 44 Preto je opodstatnený záver, že smernica 2011/82 svojím cieľom i obsahom predstavuje opatrenie na zlepšenie bezpečnosti dopravy v zmysle článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, takže mala byť prijatá na základe tohto ustanovenia.
- 45 Predchádzajúcu analýzu nevyvracia argumentácia Rady a Parlamentu, podľa ktorej článok 87 ods. 2 ZFEÚ mohol byť platným základom prijatia smernice 2011/82.
- 46 Toto ustanovenie sa totiž musí vykladať v súvislostiach, do ktorých patrí, teda v prvom rade v kontexte kapitoly 5 s názvom „Policajná spolupráca“ hlavy V tretej časti Zmluvy o FEÚ.
- 47 Hoci je pritom pravda, že od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy má policajná spolupráca širšiu pôsobnosť, než vyplývala z článku 30 EÚ, skutočnosťou zostáva, že článok 87 ods. 1 ZFEÚ stanovuje, že táto spolupráca sa naďalej týka, rovnako ako podľa článku 30 ods. 1 písm. a) EÚ, príslušných orgánov členských štátov vrátane polície, colných orgánov a iných orgánov presadzujúcich výkon práva špecializovaných v „oblastiach predchádzania alebo odhaľovania a vyšetrovania trestných činov“.
- 48 V druhom rade treba článok 87 ods. 2 ZFEÚ chápať so zreteľom na „všeobecné ustanovenia“, ktoré sú predmetom kapitoly 1 hlavy V tretej časti Zmluvy o FEÚ, a najmä článok 67 ZFEÚ, ktorý na začiatku tejto kapitoly vo svojom odseku 2 stanovuje, že Únia „zabezpečuje absenciu kontrol osôb na vnútorných hraniciach a tvorí spoločnú politiku v oblasti azylu, prisťahovalectva a kontroly vonkajších hraníc“, a v odseku 3 stanovuje, že „sa usiluje o zabezpečenie vysokej úrovne bezpečnosti prostredníctvom opatrení na predchádzanie trestnej činnosti, rasizmu a xenofóbie a na boj proti nim prostredníctvom opatrení na koordináciu a spoluprácu medzi policajnými a justičnými orgánmi a inými príslušnými orgánmi, ako aj vzájomným uznávaním rozsudkov v trestných veciach a v prípade potreby aj aproximáciou trestnoprávných predpisov“.
- 49 Za týchto okolností je namieste konštatovať, že opatrenie, akým je smernica 2011/82, nemá vzhľadom na svoj cieľ a obsah, ako sú opísané v bodoch 32 až 43 tohto rozsudku, priamy vzťah k cieľom uvedeným v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.
- 50 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je opodstatnený záver, že smernica 2011/82 nemohla byť platne prijatá na základe článku 87 ods. 2 ZFEÚ.
- 51 Žaloba je teda dôvodná a smernicu 2011/82 treba zrušiť.

O obmedzení účinkov zrušenia

- 52 Komisia a Rada navrhujú, aby Súdny dvor v prípade, ak zruší napadnutú smernicu, zachoval jej účinky. V tomto ohľade Rada usudzuje, že lehota šiestich mesiacov by mala na účely prijatia novej smernice postačovať, avšak Komisia na pojednávaní navrhla, aby účinky zrušeného aktu zostali zachované počas dlhšieho obdobia.
- 53 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže Súdny dvor, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré z účinkov aktu, ktorý vyhlásil za neplatný, sa považujú za konečné.
- 54 V prejednávanej veci treba uznať, že vzhľadom na dôležitosť, ktorú má sledovanie cieľov smernice 2011/82 v oblasti zlepšenia bezpečnosti cestnej premávky, by zrušenie tejto smernice bez toho, aby boli zachované jej účinky, mohlo mať negatívne dôsledky pre uskutočňovanie politiky Únie v oblasti dopravy.
- 55 Okrem toho je potrebné zohľadniť, že lehota, ktorá v článku 12 ods. 1 tejto smernice stanovuje členským štátom povinnosť uviesť do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ňou, uplynula 7. novembra 2013.
- 56 Za týchto okolností závažné dôvody právnej istoty odôvodňujú, aby Súdny dvor zachoval účinky uvedenej smernice, až kým v primeranej lehote, ktorá nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku, nenadobudne účinnosť nová smernica založená na vhodnom právnom základe, teda na článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ.

O trovách

- 57 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat Parlament a Radu na náhradu trov konania a Parlament a Rada vo svojich dôvodoch nemali úspech, je opodstatnené zaviazat ich na náhradu trov konania. Podľa článku 140 ods. 1 rokovacieho poriadku Belgické kráľovstvo, Írsko, Maďarsko, Poľská republika, Slovenská republika, Švédske kráľovstvo, ako aj Spojené kráľovstvo znášajú vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/82/EÚ z 25. októbra 2011, ktorou sa zjednodušuje cezhraničná výmena informácií o deliktoch na úseku bezpečnosti cestnej premávky, sa zrušuje.**
2. **Účinky smernice 2011/82 sú zachované, až kým v primeranej lehote, ktorá nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku, nenadobudne účinnosť nová smernica založená na vhodnom právnom základe, teda na článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ.**
3. **Európsky parlament a Rada Európskej únie sú povinné nahradiť trovy konania.**
4. **Belgické kráľovstvo, Írsko, Maďarsko, Poľská republika, Slovenská republika, Švédske kráľovstvo, ako aj Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú vlastné trovy konania.**

Podpisy